

Peter Middendorp

Meisjes mailen

Bron: Bulkboek.nl, <https://www.bulkboek.nl/meisjes-mailen>

Eerst had ik een leuke vriendin. Maar toen ging de telefoon. We moesten praten, zei ze, want ze wilde 'vooruit in het leven'. Ik legde de hoorn op de haak en dacht: met mij kun je bijna alle kanten op, maar vooruit blijft gewoon lastig. En ik dacht erachteraan: mooi zo, dit grapje zal morgen het ijs wel breken, de lucht wel klaren. Alles zou zo'n vaart niet lopen. [...]

Ik had een paar weken geen leuke vriendin meer toen opnieuw de telefoon ging. Ging het goed met mij? Nee? Moest ik dan geen verhaal maken over internet-dating? Iedereen bleek daar namelijk aan te doen, tegenwoordig. Het was leuk. Op een of andere manier bleek het ook nog te werken. Iedereen kon zo een paar namen noemen van mensen die zich een bevredigende relatie van internet hadden geplukt. [...]

Ik schreef me in bij OneHello.nl, een datingsite met meer dan 400.000 members, van wie er altijd wel zo'n tweehonderd waren ingelogd; een aantal dat zich op zondagavond verdubbelde. Nieuwe leden moeten om te beginnen een profiel invullen: een lange lijst meerkeuzevragen beantwoorden over wie je bent en wat je zoekt. Zo willen ze bijvoorbeeld weten wat voor werk je doet, waar je woont en hoe je er uitziet, maar ook hoe je reageert als je een inbreker hoort. De computer vergelijkt dat profiel met de andere meerkeuzekarakters in het bestand en komt vervolgens met een lijst matches: vrouwen die bij je passen, uitgedrukt in percentages. De site gaf mij er 66. Met een 86-procentmatch stond ene Marieke boven aan mijn lijst: een 'doorzetster' in een wat ouwelijke jurk, die zich de handen op bijgevoegde foto met henna liet versieren. Anne, ergens halverwege de lijst, droeg een kerstmutsje op haar bolle gezicht; volgens haar was 'een dag niet gelachen' dan ook 'een dag niet geleefd'. En dan was er nog de vrouw uit een klein Gronings dorpje. Ze had zich laten fotograferen op een grijze, glimlaren tweezitsbank. Haar zoontje keek vanaf haar schoot met grote ogen in de camera, zelf keek ze naar de hartverscheurend lege plek naast haar op de bank. Ik begreep niet waarom ze juist die foto had ingestuurd; misschien wilde ze de kandidaten alvast laten zien waar ze hun sloffen kwijt konden.